

V Міжнародна науково-практична конференція
(м.Київ, 29–30 жовтня 2013 року)

Уникальное свойство, присущее пешеходной улице, – способность синтезировать усилия и идеи разных специалистов: реставраторов, архитекторов, музейщиков, дизайнеров, художников, режиссеров, а также неравнодушных граждан; такое объединение усилий позволяет решать множество задач по благоустройству и эмоциональной насыщенности в точках притяжения городской среды.

Говоря о будущем, специалисты предполагают развитие сферы идей и технологий, в которой будут востребованы творческие нестандартные предложения. По словам Хосе Асебильо, «экономика сейчас не на фабриках, а в головах, в интеллекте. Чтобы создать в городе среду, благоприятствующую творчеству, требуются 3 «Т»: Технологии, Талант, Толерантность».

Задачами экологического дизайна являются:

- совершенствование сложившейся экологической ситуации путём создания продуктов, соответствующих требованиям природы, человека и культуры;
- поиск баланса между совершенствованием формы и функции объектов дизайна и соблюдением принципов экологического подхода;
- пересмотр материалов и технологий с точки зрения экологических норм;
- формирование новой культуры потребления, структуры потребностей, основанных на сокращении избыточного количества продуктов;
- целенаправленное изменение ценностных установок общества посредством художественных образов объектов дизайна.

Вывод: таким образом, вплетаясь в структуру городского организма, новые объекты способствуют становлению общности человека, транспорта, природы и технологий. Это становится основой градостроительной концепции, в соответствии с которой новая архитектура будет «пронизана» пешеходными пространствами, транспортными транзитами и зелеными насаждениями.

Следовательно, пересматривается роль и место человека в городской среде, где архитектура, пешеходные и транспортные пространства должны перекликаться и взаимодействовать как элементы единой структуры, способной к самоорганизации и принятию изменений.

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ АЕРОПОРТІВ

В.С. Шум, студент

В.І. Дриженко, ст. викладач

Національний авіаційний університет, Київ, Україна

Україна має потужну базу літаків, її територія одна з перших у світі була покрита мережею авіаліній. Із збільшенням інтенсивності руху авіаційного транспорту прийшло розуміння того, що така техніка суттєво впливає на навколошне середовище, тому все більш уваги необхідно приділяти заходам щодо забезпечення належного функціонування аеропортів, їх архітектурно-планувальної структури з урахуванням місця знаходження на території міста.

На сучасному етапі аеропорти, за свідченнями фахівців, займають особливе місце у функціонуванні регіону та країни в цілому, вони мають певний вплив на

АРХІТЕКТУРА та ЕКОЛОГІЯ

міську забудову та екологію. Аеропорти ефективно функціонують у сучасному світі та органічно інтегруються у міське середовище. Організація об'єктів повітряного транспорту є дуже важливою у плануванні міст. Взаємне розміщення та взаємодія різних будівель аеропорту в просторі, віддзеркалюються на його генеральному плані та сполученнях з містом. Основним завданням такого плану стала оптимізація навколошнього середовища, економія території задля зниження затрат на комунікації та компактності генеральної схеми.

Для забезпечення належного функціонування аеропортів архітекторам необхідно розробити нові типи будівель та споруд. Вони потрібні для того, щоб об'єднати в собі безліч нових функцій. В перших аеропортах не було ніяких осьливих вимог до реєстрації пасажирів, тому цим був зумовлений і внутрішній простір – кімната очікування, диспетчерський пункт, готельні номери та першо-необхідні організації побутового обслуговування (камера схову, кафетерії, перукарні). Проте пізніше стало зрозуміло, що для повного забезпечення функціонування аеропорту потрібна не тільки одна будівля, а й окремі об'єми – для проживання, роботи, релаксації та розміщення персоналу, максимально наближенні до самої будівлі. Саме це стало ключовим у виборі місця аеропорту.

Після того, як політ став звичним для людей та необхідним елементом повсякденного життя, з'явилися нові методи формування функціонально-планувальних рішень аеропортів, їх структури, будівельних конструкцій та норм. Особливістю функціонування аеропортів стала їхня значимість для держави та регіону. Аеропорт перш за все став місцем перетину інтересів різних партнерів та різних видів діяльності для здійснення повітряних перевезень. Значення аеропорту полягає: 1) в об'єднанні зусиль партнерів та користувачів з метою створення унікальної продукції аеропорту, саме тому аеропорт є більше, ніж перевалочний пункт; 2) в наданні інфраструктури; 3) аеропорт виступає як економічний фактор.

Оскільки аеропорти виступають як комерційні підприємства, їхнє значення для кожного конкретного регіону є навіть набагато більшим ніж авіакомпаній. Аеропорти є великими інвесторами для інфраструктури, надають нові робочі місця, забезпечують податкові надходження та капіталовкладення, виступають ініціаторами туризму, а там, де аеропорти не мають туристичної орієнтації, – ініціаторами ділових поїздок. Аеропорти виступають об'єднуючими центрами діяльності певного регіону.

Аеропорт не може змінити вид діяльності, своє розташування, він обмежений в можливостях диверсифікації виробництва. Таке положення аеропортів обмежує круг вибору стратегій і ще більше піднімає значення саме етапу реалізації вибраної стратегії.

В Україні питання розміщення та впливу аеропортів, розташованих у межах території міста, мають у майбутньому вирішуватись шляхом впровадження новітніх технологій в авіа будівництві, підвищення технічного рівня вже застарілого парку літаків сучасних аеродромів, створення інженерно-технічних, планувальних заходів на територіях самого аеропорту та чіткого забезпечення належного функціонування будівель аеропорту в цілому.